

توانایی ظریف برای کسب امتیازات در مذاکرات برای هر وزیر خارجه‌ای قابل توجه خواهد بود اما ظریف چگونه این کار را انجام می‌دهد؟ قسمتی از پاسخ مربوط به جذابیت‌های شخصی وی است.

ظریف چگونه این کار را انجام می‌دهد؟



به گزارش اسپادانا، الان زمان ستایش محمدجواد ظریف است. ممکن است شما هر فکری درباره وزیر خارجه ایران داشته باشید، اما وی می‌داند که چگونه معامله کند. درحالی که در لحظات آخر مذاکرات هسته‌ای ایران در لوزان سوئیس هستیم، ایران بهترین اقدامات را برای خودش انجام می‌دهد. با تمام این تفاسیر قبل از شروع واقعی مذاکرات، ایران در روند شناسایی مهمی از سوی ایالات متحده و پنج قدرت بزرگ دیگر پیروز شده و آن حق غنی سازی اورانیوم است. مابین سال‌های 2008 تا 2012، شورای امنیت سازمان ملل متحد، پنج قطعنامه تحریم علیه تهران به خاطر نقض آن پی‌تی و فعالیت سانتریفیوژها در تاسیساتی که به اطلاع آژانس بین‌المللی انرژی اتمی نرسیده بود، تصویب کرد. در حال حاضر، اگر خبرهایی که به بیرون درز کرده است، درست باشد، ایران در حال رسیدن به توافق است که اجازه حفظ هزاران سانتریفیوژ و ادامه فعالیت تاسیسات فردو -مجتمعی که در زیر کوه بنا شده است و آن گونه که ظریف اطمینان داده است برای تولید ایزوتوپ‌های درمانی است- را به این کشور داده است. وقتی جاسوسان ایالات متحده این تاسیسات را در سال 2009 کشف کردند، اواما از ایران درخواست کرد تا درباره فعالیت‌های هسته‌ای گذشته اش توضیح دهد. هفته گذشته، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی اعلام کرد که ایران درباره ابعاد احتمالی نظامی برنامه هسته‌ای اش قبل از سال 2003 همکاری نمی‌کند. توانایی ظریف برای کسب امتیازات در مذاکرات برای هر وزیر خارجه‌ای قابل توجه خواهد بود. اما ظریف چگونه این کار را انجام می‌دهد؟ قسمتی از پاسخ مربوط به جذابیت‌های شخصی وی است. او برای بیش از یک دهه چنان درگیر نخبگان سیاسی واشینگتن بوده است که در این مسیر فعالیتی بیش از فعالان محلی احزاب در آیووا و نیوهامپشایر داشته است. همانند مقامات محلی که این فرصت را پیدا می‌کنند تا با چهره‌های سیاسی ملی دیدار کنند، ظریف که از سال 2002 تا 2007، نماینده ایران در سازمان ملل بود، این فرصت را به عنوان یک مقام دولت ایران داشت تا از طریق ایمیل به سوالات خبرنگاران پاسخ دهد و با تحلیلگران و اعضای کنگره در ارتباط باشد. ری‌تکیه، کارشناس امور ایران در شورای روابط خارجی می‌گوید: «ظریف قابل دسترسی بود. وقتی وی سفیر بود، حاضر به بحث و گفتگو بود. این واقعیت با توجه به این که بسیاری از سفرهای ایران در سازمان ملل مایل به انجام چنین کاری نبودند، بسیار مهم است.» ظریف کمک‌هایی هم در مواجهه‌های جذابش دریافت کرده است. ایمیل‌هایی که از طرح دعوی تریتا پارسی، فعال سوئدی-ایرانی در دادگاه علیه حسن داعی، مهاجر ایرانی منتشر شده است، نشان می‌دهد که ظریف با پارسی و سازمانی که وی بنا نهاده است، شورای ملی ایرانیان آمریکایی، همکاری نزدیکی داشته است. به طور مثال در سال 2006، ظریف و پارسی در تلاش بودند تا روزنامه نگاران را متقاعد به نوشتن گزارش درباره پیشنهاد صلحی کنند که ظاهراً ایران به دولت جورج دبلیو بوش پس از حمله به عراق در سال 2003 کرده بود. براساس اظهارات مقامات ارشد دولت بوش، پیشنهاد سال 2003 اهمیت چندانی از لحاظ دیپلماتیک نداشته است و از طریق کانال‌هایی که دولت بوش با ایران ارتباط داشتند، فرستاده نشده بود. با این حال روایتی که وجود دارد این است که تیم بوش شانس دستیابی به موفقیت در سال 2003 را ناپود کرد. در سال 2013 در آستانه مذاکرات با ایران، جان کری، وزیر خارجه آمریکا در مصاحبه‌ای که با شبکه‌ای بی‌سی‌بی‌سی نیوز داشت به پیشنهاد ظریف در سال 2003 اشاره کرد. ظریف پس از مسئولیتش در سازمان ملل در سال 2007، در دوران ریاست جمهوری محمود احمدی‌نژاد از فعالیت‌های دولتی کناره گرفت. اما پس از پیروزی روحانی در سال 2013 به عنوان وزیر خارجه دولت وی انتخاب شد و به نظر می‌رسد امروز بر قله جهان نشسته است. ترجمه: دیپلماسی ایرانی منبع: بلومبرگ ویو

برچسب‌ها: [محمدجواد ظریف](#) [1]

